

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ μελοδράματος ἐκ τῶν αἰώνιων ἐκείνων προκατακλισμικῶν, εἰς τὰς ὁποίας εἶνε ἀπαραίτητα τὸ *Μοραστήριον*, ὁ *Πύργος*, αἱ *σημαίαι*, οἱ *ἄγριοι*, ἡ *καμπάναις*, αἱ δώδεκα τοῦ μεσονυκτίου—καὶ μάλιστα ἡ μία μετὰ τὸ μεσονύκτιον—εἶχε τοσοῦτον κατακουράσει τὸν κόσμον, ὥστε σχεδὸν τὸν ἀπεκοίμιζε πλέον.

Ἡ μουσικὴ πρωτάκουστος, ἐντελῶς ἄγνωστος, κυμαινόμενη μεταξὺ βραθείας καὶ ἐλαφρᾶς, μεταξὺ ἀκαταλήπτου καὶ γνωστῆς ἤδη, ἐξ ἄλλων μελοδραμάτων, ἀπῆρσεν ἐν γένει καὶ μολονότι τινεῖς διίσχυρίζοντο ὅτι δὲν εἶνε *ἀσχημη*, οἱ πλειότεροι θὰ προέβαινον εἰς ἐχθροπραξίας κατὰ τῶν Γουερανῶν ἐὰν δὲν ἐθεβαίουτο ὅτι οἱ νομάδες αὐτοὶ ἦσαν ἐντελῶς παροδικοί καὶ δὲν ἐσκόπων ἐν στήσῳ τὴν σκηνὴν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τῶν Ὀλυμπίων.

Οἱ τραγουδισταὶ ἐν γένει μέτριοι. Ὁ βαρύτενος, περὶ τοῦ ὁποίου τόσος ἐγένετο περίσῳ λόγῳ ἢ δὲν ἐπανήλθε μετὰ τὴν φωνὴν τοῦ ἀκεραίου ἢ δὲν εἶνε ἀξίος τῆς φήμης του. Ἡ φωνὴ τοῦ λάρυγγος κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ στήθους ἐξέρχεται πάντοτε ὀμιχλώδης καὶ φαίνεται βεβιασμένη· ἀλλ' εἶνε ἱκανῶς γλυκεῖα καὶ δυνατὴ, μολονότι ὁσάκις ἐκτείνει αὐτὴν *στονάρει* ἀμυδρῶς.

Ἡ πρώτη ὑψίφωνος δὲν ἐνθουσιᾷ, ἀλλ' οὔτε ἀπαρῆσκει ἢ φωνὴ τῆς εἶνε ἐκ τῶν συνήθων ἀνευ ἀξιώσεως, ἐπομένως οὐδὲ ἀναλύσεως ἰδιαιτέρας χρήσει.

Ὁ μπάσος μέτριος. Ἔχει μεγάλῃν καὶ βροντώδη φωνὴν, ἀλλ' εἶνε τραχεῖα καὶ στερεῖται γλυκύτητος καὶ τέχνης.

Ἄξιος ἰδιαιτέρας μνείας εἶνε ὁ τενόρος τοῦ θιάσου κύριος Δε-Σάντης. Βεβαίως τὸ χθεσινὸν μελοδράμα δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς λυθία λίθος τῆς φωνῆς του, διότι οὐδὲ ἱκανὰ μέρη ψάλλει κατ' αὐτὸ, οὐδὲ τὰ ἀδόμητα ἀρκούσιν ὅπως ἀναδειχθῆ ἡ φωνὴ του. Ἐπιπέτομεν ὅτι εἰς ἄλλα τεμάχια θὰ πρωταγωνιστήσῃ καὶ βεβαίως θὰ προσελκύσῃ τὰς πλειότερας συμπαθείας ἐκ τῶν θαμῶνων τοῦ θεάτρου. Ἡ φωνὴ

τοῦ εἶνε καθαρὰ τενόρου φωνή, δηλαδὴ δὲν βαρυτονάρει ὡς λέγουν, διότι αἱ μὲν χαμηλαὶ αὐτοῦ τόται δὲν ἤχουσι βαθεῖας, ἀλλ' εἰσι λεπταὶ καὶ ἀσθενεῖς, αἱ δὲ ὑψηλαὶ ἐξέρχονται μετ' εὐκολίας καὶ δυνάμεως ἴσως. Εἶνε δὲ ἡ φωνὴ τοῦ εὐστροφος, γλυκεῖα καὶ χρωματισμένη.

Τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ θιάσου ἀνάλογα τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν πρὸς τὰ πρωταγωνιστοῦντα.

Ὁ χορὸς φαίνεται ἐξωκειωμένος, ἀλλ' αἱ ἀπαρτίζουσαι αὐτὸν φωναὶ εἶνε ἐκ τῶν κοινοτέρων.

Ἡ ὀρχήστρα καλὴ.

Ἐξηγεῖται ἤδη πῶς μεθ' ὅλα αὐτὰ καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ μεσονυκτίου ὁ Δὸν Ἀντώνιος ἐθήκε τὸν δαυλὸν εἰς τὴν πυριταποθήκην καὶ ἀνετίναξεν εἰς τὸν ἀνέρα τὸ θέατρον, τὸν *Περὸν*, τὸν *Κάτσικορ*, τὸν *Αλβάρορ* καὶ τοὺς *Αἰμοραὶ*—ὅλοι αὐτοὶ εἶνε μάρτυρες—καί. . . ἀφύπνισε τὸν ἄλλον κόσμον ὅστις τραπείσ εἰς φυγὴν ἐσώθη εἰς τὰ σπήτιά του.

Μάγκα;

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Ἀνέγνωμεν ἐν διαφόροις ἡμερησίαις διάψευσιν τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, δι' ἧς ἀποδοκιμάζεται ὑπ' αὐτοῦ τὸ ἐσχάτως κυκλοφορήσαν παράρτημα τῆς «Ἐλευθερίας», καθαπτόμενον τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως πολλῶν προσώπων ἐν αἷς καὶ τὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Οἱ γνωρίζοντες τὸν σεμνότερον καὶ ἱπποτικὸν χαρακτήρα τοῦ κ. Ρούφου ἠπόρησαν πῶς οὗτος ἀπεδοκίμασε λιβέλλους. Καὶ οἱ μὲν γνωρίζοντες τὸ γνωμικὸν «qui s'excuse s'accuse» «ὁ ἀπροκλήτως ἀπολογούμενος ἑαυτὸν καταγγέλλει» ἐγέλασαν· ὁ δὲ συντάκτης τῆς «Ἐλευθερίας» Κύριος Κοκοράβας δικαίως ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ ἀπιστίᾳ τοῦ

τοῦτο ὑπανδρεύων σε, δηλαδὴ ἐμπιστευόμενος εἰς ἐντιμὸν ἄνδρα τὴν φροντίδα, τοῦ νὰ σε καταστήσῃ εὐτυχῇ.

Ἡ νεάνις δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ φρικιάσιν τινα καὶ ἔτρεμε καθ' ὅλον τὸ σῶμά της.

— Σήμερον μάλιστα, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Δεβιλλιέρ, εἰς τῶν ἐταίρων ἐζήτησε τὴν χειρὰ σου.

— Ποῖος κύριε; ἠρώτησεν ἡ Λουκία.

— Ὁ νεώτερος, ἐκεῖνος, ὅστις συμμερίζεται μετὰ σοῦ ὄλῳ τὴν στοργὴν μου.

— Ὁ Παῦλος!

— Ναι, ὁ Παῦλος Σαμαράνδ.

— Εἴσθε ὁ πατήρ μου, κατέστητε πατήρ μου, ὀφείλω νὰ σᾶς ὑπακούσω, ὡς κόρη εὐπειθής.

— Οὐδόλως, Λουκία, οὐδόλως, τέκνον μου, εἶσαι ὄλως ἐλευθέρη· πρὸ παντὸς ὀφείλεις νὰ ἐρωτήσῃς τὴν καρδίαν σου· ἐὰν δὲν ἀγαπᾷ· τὸν νεαρὸν μου ἐξάδελφον, ἐὰν τίποτε δὲν σ' ἐλκύει πρὸς αὐτὸν, δὲν πρέπει νὰ τὸν νυμφευθῆς· θὰ περιμένωμεν νὰ παρυσιασθῇ ἄλλος σύζυγος.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς νεάνιδος ἠκτινοβόλησαν καὶ ἐμειδίασεν ἐπιτερπῶς. Πλησιάζασα δὲ τὸν κ. Δεβιλλιέρ τῷ εἶπεν διὰ φωνῆς συγκεκινημένης.

— Ἀγαπῶ τὸν Παῦλον.

Ὁ γέρον ἐναγκαλισθεὶς αὐτὴν ἠσπάσθη τὸ μέτωπόν της. Ὁ νεανίας ἀνεκλήθη.

Ὁ Παῦλος ἐμάντευσε τὴν εὐτυχίαν του ἐν τῇ διαγωγῇ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Λουκίας.

— Εἴσθε τὰ παιδιά τὰ προσφιλῆ τῆς καρδίας μου, εἶπεν ὁ γέρον συνενῶν τὰς χειράς των· ἀγαπᾶσθε, ἀγαπᾶτε ἀλλήλους πάντοτε! . . Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶνε μία τῶν ὠραιοτέρων τοῦ βίου, διότι ἀποκαθιστῶ δύο εὐτυχεῖς.

Μετὰ τέσσαρα μῆνας ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ καὶ τῆς Λουκίας Γλάνδας. Ὁ Παῦλος εἶχε γράψει πολλὰς ἐπιστολάς εἰς τὴν μητέρα καὶ εἰς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. Ὁ Λέων τῷ ἀπήντησε πολὺ περιπαθῶς, ὡς πάντοτε, καὶ μετὰ μακιαβελικῆς ἱκανότητος, ἧτις θὰ ὑπερέβαινε καὶ αὐτὸν τὸν περιφανῆ Μακιαθέλην. Ὁ νεανίας ἐγνώρισεν ὅτι ὁ Παῦλος θὰ ἐπανήρχετο ἐν Γαλλίᾳ μετὰ μεγάλης περιουσίας· γνωρίζων δὲ τὸν χαρακτήρα, τὴν εὐπιστον φύσιν καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν καρδίαν τοῦ μαρκησίου, ἐλάμβανε τὰ μέτρα του, ἵνα καταχρασθῇ τὴν γενναϊότητά του.

Ὁ Παῦλος πεποθῶς εἰς τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην τοῦ ὑποκριτοῦ, συνεχινεῖτο ἀναγινώσκων τὰς ἐπιστολάς του, ἀποπνεύσας τὴν ψευδῆ τρυφερότητα τοῦ ἀπαταλῶνος.

Πρωῖαν τινὰ οἱ κκ. Δεβιλλιέρ καὶ Παῦλος ἔσχον μακρὰν συνέντευξιν.

— Ἀγαπητέ μου Παῦλε, εἶπεν ὁ γέρον, τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐζήτησα παρὰ τῆς βαρόνης Δεσιμαίζ νὰ μοὶ ἐμπιστευθῇ τὸν πρωτότοκον υἱόν της, τῇ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐ-

υποπνογού, ἐδημοσίευσεν ἐν μετχγενεστέρῳ κυρίῳ ἄρθρῳ τῆς ἐφημερίδος του, τὰ ἐξῆς:

«Ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς διὰ τῆς «Σταῆς» ἀποδοκιμάζει **ἑαυτὸν** καὶ οὐχὶ τὰς ἐφημερίδας ἐκεῖνας, αἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ γινώσκωσι τὰ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τεκταινόμενα, ἀλλ' ἔμαθον ταῦτα ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑπουργείου.

Ἐπειδὴ ὁμῶς ἡμεῖς πρῶτοι ἐγράψαμεν περὶ τῆς σκανδαλώδους ταύτης ὑποθέσεως εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀναποδραστικὴν ἀνάγκην κτλ.

Περὶ τῆς σκανδαλώδους ταύτης ὑποθέσεως θ' ἀνοιξομεν αὐριον βίβλους καὶ δι' αὐτῶν γνωσθήσονται **πάντα**, καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ἂν ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς θὰ δυνηθῆ νὰ μᾶς ἀποδοκιμάσῃ».

R.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσιοι, 8 Ἰουνίου. Εἰδήσεις ἐκ πηγῆς ἀλβανικῆς ἀγγέλουσιν, ὅτι μεγάλαί μάχαι συνεκροτήθησαν τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν μεταξύ τοῦ Ἀσσήν πασᾶ ἀρχηγοῦ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων, καὶ τῶν Ἀλβανῶν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι δικτείνονται ὅτι 1300 τακτικοὶ ἐφονεύθησαν ἐν ταῖς μάχαῖς ταύταις.

Μόσχα, 8 Ἰουνίου. Ὁ Τσάρος ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν ἀποχαιρετισμοῦ τὸ προσωπικὸν τῶν ἐκτάκτων πρεσβειῶν, αἵτινες παρίσταντο εἰς τὰς ἐορτάς τῆς στέψεως. Αἱ ἐορταὶ θέλουσι περατωθῆ αὐριον μετὰ τὴν μεγάλην τοῦ στρατοῦ ἐπιθεώρησιν ὑπὸ τοῦ Τσάρου, εἰς ἣν θέλει πορευθῆ καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν ἐκτάκτων πρεσβειῶν. Ὁ Τσάρος καὶ ἡ ἀκολουθία του θ' ἀναχωρήσωσιν εἰς Πετροῦπολιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν.

πανήρχετο παρ' αὐτῆ πλοῦσιος καὶ εὐτυχίς. Σήμερον ἡ περιουσία σου εἶνε ἐσχηματισμένη καὶ εὖρες τὴν εὐτυχίαν νυμφευόμενος τὴν Λουκίαν. Ἡ στιγμή τοῦ ἀποχωρισμοῦ μας ἐπέστη σοὶ ἀποδίδω τὴν ἐλευθερίαν. Μέλλεις νὰ ἐπιστρέψῃς εἰς Γαλλίαν, ὅπου ἡ ἀξιόλογος μήτηρ σου σὲ ἀναμένει ἀπὸ ἐτῶν. Μετὰ ἐν ἔτος, ἐὰν ζῶ ἀκόμη, θὰ ἔλθω πιθανῶς εἰς συνάντησίν σου, θὰ εὐχαριστηθῶ διερχόμενος τὰς τελευταίας μου ἡμέρας μεταξύ σοῦ καὶ τῆς Λουκίας, τῶν δύο τέκνων μου. Θὰ ἴδωμεν. Πρὸ πάντων πρέπει νὰ προβῶμεν εἰς ἐκκαθάρισίν τινα, τοῦτο δὲ θ' ἀπαιτήσῃ καιρὸν.

Τὰ πάντα παρεσκευάσα διὰ τὴν ἀναχώρησίν σου· γινώσκων πόσον ὀλίγον ἀγαπᾶς τὰς περὶ συμφερόντων συζητήσεις, σὲ ἀπήλλαξα ἀπὸ τὴν φροντίδα ταύτην, τακτοποιήσας ἐγὼ αὐτὸς τοὺς μετὰ τῶν συνεταίρων λογαριασμούς σου. Ἐν τῷ χαρτοφυλακείῳ τούτῳ, ὅπερ σοὶ ἐγχειρίζω, ὑπάρχουσι τέσσαρα ἑκατομμύρια εἰς συναλλάγματα τὰ ἡμίση ἐπὶ Παρίσιον, καὶ τὰ ἡμίση ἐπὶ τοῦ οἴκου Βᾶν Ὅσεν ἐν Ἄμστελδᾶμ.

- Τέσσαρα ἑκατομμύρια! ἐπεφώνησεν ὁ νεανίας.
- Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ γέρον μειδιῶν.
- Ἀλλὰ τὸ μεριδίόν μου εἰς τὰ κέρδη δὲν δύναται νὰ ἀναλογῆ πρὸς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.
- Ἀπὸ τῆς εἰσόδου σου εἰς τὴν ἐταιρίαν· ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἐγκατέλιπες τὴν μητέρα σου, διὰ νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς, σὲ ἐθεώρησα ὡς συνεταίρόν μου.

Ἄμστελδᾶμον, αὐθημερόν. Ἡ Τράπεζα τῆς Ὀλλανδίας ἠλάττωσε τὸν τόκον τῆς προεξοφλήσεως εἰς 3 1/2 0/0.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβερίον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, (Αἰδηλὸν κατὰ τὸ θέρος), Στυλῖδα, Ἰφροῦς Μιζέλην, Ἄλφειρον καὶ Βώλον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἄμοργον καὶ Θήραν.

ΤΡΙΤΗ 6 1/2 π. μ. Αἴγιον, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος Ναυπλίου.

ΤΡΙΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Ἰστέρνα Τήνου, Κόρθιον καὶ πόλιν Ἄνδρου, καὶ κατὰ δεκατετραήμερον διὰ Γαύριον Ἄνδρου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀπὸ πλοῦνον κατ'εὐθείαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Βρεντήσιον ἔτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Αἴγιον, Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυλίνην, Ζάκυνθον, Κατάκολον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Βῶλον, Σιάθον καὶ Σκόπελον.

ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Ἰθάκην, Σπέτσας, Ναύπλιον. 7 μ. μ. Σύρον, Σέριφον, Σίφον, Μήλον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ'εὐθείαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξούς, Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν ἔτερον ἀπὸ πλοῦνον τὴν προῖταν ἐκαστοῦ Σαββάτου διὰ Μεσολόγγιον, Ἀστακὸν, Μύτικα, Ζαβέρδα, Ἀλέξανδρον, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαώσαν, Βόνιτσαν, Μενίδιον καὶ Κερθασαῶν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγιον, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Λεωνίδιον, Κυπαρίσι, Μονεμβασίαν, Κύθηρα, Γύθειον, Λιμένιν, Καλάμας.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1/2 π. μ. Διὰ Κέα, Κύβον, Σύρον, Τήνον Μύκονον καὶ Κρήτην.

— Εἶπατε μᾶλλον, γενναῖε ἐξᾶδελφέ μου, ὑπέλαβεν ὁ Παῦλος λίαν συγκεκινημένος, ὅτι τοῦτο εἶναι δῶρον ὑμῶν πρὸς ἐμέ.

— Ἀδιάρφρον! Ὅ,τι ὑπάρχει εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον, φίλε μου, ἀνήκει εἰς σέ, εἰς σέ. Ἄλλως δὲν εἶσαι ὁ κληρονόμος μου; Σήμερον διανέλομεν, διότι ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔχω ἀκόμη τέσσαρα ἑκατομμύρια καθ' ἣν ἡμέραν θ' ἀφήσω τὸν οἶκον εἰς τοὺς ἐταίρους μου. Θὰ δώσω ὡσαύτως τοὺς λογαριασμούς μου εἰς τὴν Λουκίαν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς σου, θὰ τῇ ἐγχειρίσω τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρός σου, πεντακοσίας ὡς ἔγγιστα χιλιάδας φράγκων.

Ὁ Παῦλος ἐρρίφθη εἰς τοὺς βραχίονας τοῦ γέροντος καὶ ἐνηγκαλίσθησαν περιπαθεστάτα.

Αὐθημερόν πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ οἱ ἐν τῇ ἐμπορικῇ συνοικίᾳ τῆς πόλεως ἔμαθον ὅτι ὁ Παῦλος καὶ ἡ Λουκία ἐμελλον μετ' ὀλίγον ν' ἀναχωρήσωσι. Μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἴκου Φιλίππου Δεβιλλιέρ καὶ Σα εὐρίσκειτό τις, ὃν ὁ Παῦλος λίαν ἠγάπα. Ἦτο εἰς Γάλλος, ὀνομαζόμενος Κάρουλος Σεβρὺ, ὅστις διέτρεφε πολλὴν ἀγάπην καὶ ἦτο ἀφωσιωμένος εἰς τὸν μαρκησίον.

Ὅτε ἔμαθεν, ὡς οἱ ἄλλοι, ὅτι ὁ Παῦλος ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Βαταυῖας ἐλθὼν παρ' αὐτῷ εἶπεν:

— Ἐνεκα ὑμῶν, κύριε Παῦλε, ἔχω ἐνταῦθα λαμπρὰν θέσιν, ἀλλ' ἀναγκάζομαι νὰ παραιτηθῶ.

— Εὐρετε ἄλλην λοιπὸν καλλιτέραν;